

i Nar for første Gang ere opstillede paa Finanslooforslaget, og skal da først berøre Vædringsforslaget Nr. 139 angaaende Elevers Deltagelse i Forsøgsskydning, hvor man vil nægte 1,800 Kr. Det er naturligvis et Punkt, der ikke er af saa overordentlig stor Betydning. Sagen er, at den Udgift, det drejer sig om, er af dem, der maa udredes, da Eleverne efter Skolens Plan skulle deltage i Skydning, men Udgiften dertil er tidligere tagen af Bevillingerne til Artilleriet, og det var ganske naturligt, fordi disse Forsøgsskydninger kunne gaa ind som et bestemt Led i de Skydninger, der ellers skulde gøres. Men nu er Forholdet forandret saaledes, at den Skydning, man helst vil foretage for Officersskolens Elevers Skyld, har ikke mere samme Betydning for den Forsøgsskydning, som Artilleriet maa ønske at foretage som tidligere, saa at Artilleriet nu ikke burde betale disse Skydninger. Derfor forlanger Regeringen disse 1,800 Kr. Jeg skal henstille at overveje det til 3dje Behandling. Det er naturligvis ikke nogen Velsærdsag, om vi endnu et Nar skulle tage Beløbet dertil fra Artilleriet. Dernæst kommer jeg til Forslagene under Nr. 140 og 141 om Medfættelser paa Konto G. f.: Afdelingernes Undervisningsanstalter. Jeg beklager, at man ikke har kunnet gaa ind paa, hvad der er forlangt, og oprigtig talt ser jeg ikke nogen Grund dertil. Jeg paastønner, at man er gaaet ind paa et tredje nyt Punkt paa denne Konto, nemlig en Post paa 1,000 Kr. til Øvelser i Signalisering. Jeg er meget glad ved at faa den, men unægtelig vilde jeg sætte Pris paa ogsaa at faa de to andre. Dernæst kommer jeg til Forslaget under Nr. 142: Bidrag til Officersmesses i Garnisoner uden for København. Jeg kan med Hensyn hertil ganske henholde mig til, hvad den ærede Medlem fra Helsingør (C. Thomsen) svarede paa den ærede Ordførers Betragtninger. Jeg skal derfor ikke komme videre ind derpaa, men kun gøre et Par enkelte Bemærkninger. Jeg vil da ligesom det ærede Medlem fra Helsingør sige, at naar den ærede Ordfører frygter, at man ved at bevilge disse Penge skulde komme ind paa noget lignende, som man har i de tytte Officersmesses, hvilke den ærede Ordfører ansaa som et Middel til at stille Officersstanden som noget særligt lige over for den øvrige Befolkning, tror jeg, at en saadan Frygt er ugrundet. For mig stiller det sig som noget parodisk at tro, at vore Officersforhold skulde kunne udvilde sig saaledes, at de skulde komme til at ligne de tytte. Jeg tror, at den ærede

Ordfører ganske rolig kan spare sig den Frygt; Hovedsagen er, at det er fuldt oplyst, at det virkelig er vanskeligt for vore Officerer i Garnisonshverne uden for København at faa deres Kost til billig Pris. Derfor har man søgt, at der var Trang til at komme dem til Hjælp, og derfor skal jeg yderligere anbefale at tage under Overvejelse at give dette ringe Tilskud. Officererne ere lavt lønmede i Sammenligning med Officerer i andre Lande og med tilsvarende Embedsmænd i andre Stillinger, navnlig gælder dette om de yngre Officerer, og derfor kunne de nok fortjene, at man kommer dem til Hjælp paa den Maade, som der her er Tale om. Naar den ærede Ordfører udtalte Frygt for, at saadanne Messes skulde give Anledning til Gilder ved visse Lejligheder, er det ogsaa en ugrundet Frygt. Som man ved, eksisterer der Officersforeninger i alle Provinsgarnisonerne, hvor Officererne altsaa komme sammen af og til, og finde de Anledning til, som den ærede Ordfører fremhævede, at gøre Gilde ved en eller anden Lejlighed, f. Eks. paa Kongens Fødselsdag, kunne de gøre det uden Officersmesse, men det vil blive dem en hel Del dyrere, naar de søvne et saadant Sted som en Messe, idet de ville være nødte til at henbende sig til en Klubvært, hos hvem de ville komme til at betale mere. Hvad angaar Underofficersforeningen i Aarhus beklager jeg, hvis Tinget, som ellers er saa gunstig stemt for Underofficererne, ikke vil give den ubetydelige Hjælp til Underofficererne i en saa stor Garnison som Aarhus. Jeg kan godt forstaa den ærede Ordførers Betragtning, at der er saa mange Foreninger her i Landet, at man let vilde komme ind paa et Skraaplan, men ret mange Foreninger af samme Art som den her omhandlede træffer man ikke. Den ærede Ordfører kan være overbevist om, at Penge til denne Forening vilde være godt anvendte, og det vilde blive i høj Grad paastønnet af de dygtige Mænd, som den Stand, her er Tale om, bestaar af. Jeg kommer dernæst til Forslaget under Nr. 151, som gaar ud paa, at man vil nedlægge Summen til Rideekvipager m. m. 65,000 Kr. med 17,200 Kr. Jeg skal her kun fremsætte nogle faktiske Oplysninger om, hvad det drejer sig om. Det Materiel, der skal holdes vedlige for denne Sum, er ikke alene Tøjhusets Beholdning af Seletøjer, Hesterekvister o. s. v. men tillige det Materiel af samme Art, som er udleveret til Afdelingerne, altsaa Sadler, Randarer, Dækkener o. s. v. til Artilleriet, Seler o. s. v. til Artilleriet, i det hele et Materiel af Værdi omtrent 1½ Mill. Kr.